

РЕШЕНИЕ

№ 5461

гр. София, 17.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **8970** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „М.С. ПРОЖЕКТ“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ап.2, представлявано от управителя О. Й. Т., подадена чрез адв. М. Й. - САК срещу Ревизионен акт № Р-22002221006355-091-001/20.03.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта с която е потвърден с Решение №929/06.07.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място].

РА се оспорва единствено в частите по ЗКПО за 2016г. с които:

- Не е пренесена и съответно приспадната от данъчния резултат за 2016г. генерираната за данъчен период 2015г. загуба в размер на 41 810,86лв. Твърди се, че с оглед отмяната с Решението на ДОДОП на РА в частта за данъчния начет на 2015г., то незаконосъобразно е направен извод за пренасяне декларираната от дружеството с ГДД за 2015г. по ЗКПО данъчна загуба. Следва да се направи корекция за 2016г. в т.ч. и на съответно незаконосъобразно начислените лихви за забава, като общият размер на претенцията по тази точка е в размер на 96 726,19лв от които главница 4 181,09лв. и лихдвн – 1 545,10лв.
- Не е калкулиран коректно сборът на непризнатите с РД и РА разходи по издадените на дружеството фактури. При калкулиране на изброените на стр.12-14 от РД оспорени фактури и съответните им доставки общият сбор непризнати

разходи за доставки е 471 321,17лв, а не обосновано посоченият без мотиви, разбивка и аргументация общ сбор от 521 122,17лв. отразен на стр.20 от РД. Общата сума на претенцията по тази точка е в размер на 8 011,41лв. от които главница по ЗКПО за 2016г-4 980 и лихви – 3 031,41лв.

- Направена е корекция в увеличаване данъчния резултат по ЗКПО за 2016г. на обща стойност по получени доставки от Е. ГРУП ЕООД, МЕТАТРЕН-Г. ЕООД, ПОСРЕДНИК-ЮГ ЕООД, ГЕНОРД ЕООД, БМ и СМЕЛ ЕООД, АКТИВ ЛОГИСТИКА ЕООД, Д. ЛИНК ЕООДН И Ф. ЕООД по фактури от 09.09.2016г. и 12.09.2016г., като във връзка с разходите по доставки на БМ и СМЕЛ ЕООД се стига и до недопустимо двойно данъчно облагане. С РА е начислена лихва върху съответния начет в общ размер на 20 391,79лв, като общият размер на претенцията на дружеството по тази точка е 53 891,44лв- определени с РА главница по ЗКПО за 2016г. и начислена лихва.

Жалбоподателят твърди, че акта в оспорената част е незаконосъобразен и необоснован, издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и принципи на данъчния процес като обективност, законност, обективност и обосновааност на правните изводи. Успоредно с това се претендира явна необосновааност и немотивираност на акта, като фактическите изводи не се подкрепят от доказателствата и същият е незаконосъобразен в противоречие със ЗКПО и практиката на ВАС.

Ответната страна – Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място] изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с изложените в постановеното от него решение, което съдът ще възпроизведе в относимата му част по-долу.

Процесната жалба е редовна – подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Допустима е, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.156 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК. Оспорването подлежи на разглеждане по същество.

По съществуването на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази:

С Решение № 1650 от 25.10.2021г. на директора на Дирекция ОДОП е отменен издаденият по отношението на дружеството РА № 22220420005274-091-001 от 29.07.2021г. и преписката е върната за извършване нова ревизия.

Като следствие е постановена заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002221006355-020-001 от 11.11.2021 г. с която е възложено извършването на ревизия на „М.С.ПРОЖЕКТ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за отделните данъчни периоди м. 02.2016 г., м. 12.2016 г., м. 03.2017 г., м. 04.2017 г. и м. 12.2017 г. и по ЗКПО за периодите от 2015 г. до края на 2016 г. Със Заповед №Р-22002221006355-023-001 от 04.01.2022 г. производството е спряно до 04.04.2022 г. и възобновено със Заповед №Р-22002221006355-143-001 от 06.04.2022 г.

производството. Срокът за приключване производството е продължен със ЗИЗВР №Р-22002221006355-020-002 от 20.05.2022 г.

Така изброените заповеди са постановени от Ф. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002221006355-092-001 от 03.01.2023 г., връчен на 24.01.2023 г. и като следствие е постановен процесният РА №Р-22002221006355-091-001 от 20.03.2023 г., издаден от Ф. Й., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. в качеството на орган, възложил ревизията и С. К., главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., в качеството на ръководител на ревизията.

В хода на повторната ревизия са извършени процесуални действия, като на ревизираното лице е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22002221006355-040-001 от 06.12.2021 г., като в отговор са представени документи с писмо с вх. №53-06-10076#1 от 04.04.2022 г.

С Протокол №Р-22002221006355-ППД-001 от 03.12.2021 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на контролно производство на „М.С.ПРОЖЕКТ“ ЕООД с УИН №Р-22220420005274.

С Протокол №Р-22002221006355-ППД-002 от 09.05.2022 г. са приобщени доказателствата, събрани в хода на контролно производство на Я. С. Б. с УИН №Р-22220418003053.

Безспорно е, че основната дейност на ревизираното лице е строителство, обзавеждане и експлоатиране на недвижими имоти с цел продажба и отдаване под наем; складова дейност; хотелиерство и ресторантьорство; търговия и други.

Предвид факта, че с процесната жалба се оспорват единствено констатации по ЗКПО, то установените задължения за ДДС и изложените в тази връзка съображения са ирелевантни. В относимата си част с оспореният акт обективира следните констатации и изводи:

За 2015г. е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран резултат – загуба на стойност 42 406,89лв. и данъчен резултат – загуба на стойност 41 810,86.

Отразени са/по счетоводна сметка 499“други кредитори“/ задължения на стойност 977 168,06лв. от които 396 084,03 към Я. Б.. Същата сума е записана по дебита на сметка 426 „вземания по записани дялови вноски“, като с нея е кредитирана сметка 499 с което е формирано и посоченото задължение. На 22.11.2015г. задължението е закрито с основание – продажба на вземане, чрез договор за цесия от 22.12.2015г.

На базата на проверка в информационните масиви на НАП е установено, че Я. Б., в ГДД по чл.50 ЗДДФЛ е посочил отписване на вземане в размер на същата сума от

дружеството, съгласно споразумение от 17.12.2015г., като вземането е възникнало съобразно споразумение от 20.07.2011г. и договор за заем от 20.04.2003г. и протокол от 16.04.2003г. Тези данни са потвърдени от Я. Б. в хода на ревизията.

Ревизиращите органи са приели, че договорът за цесия от 22.11.2015г. не променя момента на изискуемост на задълженията, т.е. не поражда нов давностен срок. Съгласно СС 18 "Приходи" – приходът от отписване на задължения се признава при изтичане на давностен срок или други основания. И в тази хипотеза се отписват от пасива, респ. се отчита приход. Ако предприятието не осчетоводи приходи от отписване на задължението, приложим е чл. 46 ЗКПО. Така е установено, че задължението е изискуемо на 20.07.2015г. и за него е изтекла 5г. давност. Поради това и на основание чл. 46 ал. 1 т. 1 ЗКПО е увеличен СФО със сумата от 396 084,03г, като след извършените корекции е установен ДФР – печалба в размер на 354 273,17лв. и е определен за внасяне корпоративен данък в размер на 35 427,32лв.

За 2016 г. от дружеството е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат печалба в размер на 130 913,19 лв., данъчен финансов резултат печалба в размер на 89 102,30 лв. и корпоративен данък в размер на 8 910,23 лв.

Отразени са разходи в размер на 521 122,17 лв. по фактури, издадени от „АКТИВ ЛОГИСТИКА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 39 065,00 лв.; „БМ И СМЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 43 453,00 лв.; „ВИКТОРИ КОНСУЛТАНСИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 55 477,00 лв.; „ГЕНОРД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 18 200,50 лв.; „ЕПСИЛОН ГРУП-В“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 42 600,00 лв.; „ЛЮТОВА И КО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 53 916,67 лв.; „МЕТАТРЕН-ГЕОРГИЕВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 52 231,00 лв.; „ПОСРЕДНИК-ЮГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 15 000,00 лв.; „СТЕЙНОР ФАКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 53 175,00 лв.; „ФИЛКОЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 43 004,00 лв. и „ДАЙРЕКТ ЛИНК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 105 000,00 лв.

Предмет на доставката от „ДАЙРЕКТ ЛИНК“ ЕООД е услуга по видеонаблюдение на собствени и наети обекти през 2016 г. е изискана фактура № 023 от 02.12.2016 г., ведно с придружаващите я документи, в т.ч. договори, приемо-предавателни протоколи, описи и счетоводни записвания. Фактурата е осчетоводена на разход за външни услуги по сметка 602 в размер на 105 000,00 лв. По нея е установено, че няма разплащане.

На базата на проверка в информационната система на НАП е установено, че „ДАЙРЕКТ ЛИНК“ ЕООД не е регистрирано по ЗДДС, за 2016 г. е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с посочена дейност с код по К. 6209 „Други дейности в областта на информационните технологии“ с декларирани приходи, включително нетен приход от продажби, в размер на 105 000,00 лв., т.е. единствената продажба на дружеството е по фактурата, издадена на „М.С.ПРОЖЕКТ“ ЕООД. Към 02.12.2016 г. в „ДАЙРЕКТ ЛИНК“ ЕООД са назначени 17 лица по трудови правоотношения, на длъжност технически ръководител, технически ръководител строителство, монтьор свързване на кабели. Отбелязано е, че няма данни за лицата извършили услугите и какви приходи е

получило ревизираното лице срещу направения разход.

За доставките от „ПОСРЕДНИК-ЮГ“ ЕООД е изискана информация и писмени обяснения за разпространение на 800 000 рекламни брошури и листовки, от кого са получени, какво послание са съдържали. В отговор е представена фактура № 0123 от 30.12.2016 г. с предмет на доставката „съгласно договор“ на стойност 15 000,00 лв., договор от 06.01.2016 г., с който „ПОСРЕДНИК-ЮГ“ ЕООД приема да извърши реклама на дейността на „М.С.ПРОЖЕКТ“ ЕООД по отдаване и/или продаване на свободни търговски и складови площи чрез разпространение на 800 000 рекламни брошури и листовки по пощенски кутии на лица в жилищни и търговски сгради на територията на [населено място]. Представен е констативен протокол от 16.01.2017 г. към договор от 15.01.2016 г. За последния е отбелязано, че се отнася за договор, съставен на друга дата, в който не са посочени лицата, които са го подписали и не съдържа печати на дружествата. Няма плащане по договора, няма и данни от кого са предоставени рекламните материали и какво послание са съдържали.

Извършен е анализ на приобщените документи, представени от „ПОСРЕДНИК-ЮГ“ ЕООД при насрещната проверка, а именно договор за посредничество при продажба на недвижим имот от 03.09.2015 г., съгласно който „М.С.ПРОЖЕКТ“ ЕООД възлага, а „ПОСРЕДНИК-ЮГ“ ЕООД приема да извършва презентация и реклама пред потенциални клиенти на недвижими имоти, собственост на възложителя, с цел продажба. Приложена е само първа страница на договора, в която не са посочени имотите, които следва да бъдат презентирани, констативен протокол от 30.01.2016 г., съгласно който е извършена продажба на недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], платежно нареждане за кредитен превод от 11.04.2018 г., получен по сметка [банкова сметка].

Дружеството не е подавало данни за назначени или наети лица, като декларираната дейност за 2016 г. е „Други дейности в застраховането и допълнителното пенсионно осигуряване“. От ревизираното и провереното лице са представени различни договори и констативни протоколи, в които предметът на доставката не е идентичен.

От ревизираното лице са изискани всички документи, както и документи за последваща реализация на доставките, получени от „Е. ГРУП-В“ ЕООД, „МЕТАТРЕН-ГЕОРГИЕВ“ ЕООД и „СТЕЙНОР ФАКТ“ ЕООД. Представени са фактури № 026 от 21.06.2016 г. и № 028 от 23.12.2016 г., издадени от „ЕПСИЛОН ГРУП-В“ ЕООД, договор за поддръжка и почистване на недвижими имоти от 04.01.2016 г., съгласно който „ЕПСИЛОН ГРУП-В“ ЕООД приема да поддържа хигиената в 6 недвижими имота, находящи се в @@49@ [населено място], местност „Стопански двор“, апартамент и кафе-клуб, находящи се в [населено място], [улица]. Направено е частично плащане по фактурите в размер на 23 000,00 лв. Ревизираното лице сочи, че в хода на първата ревизия са представени множество договори за наем на почистваните и поддържани помещения.

Дружеството „ЕПСИЛОН ГРУП-В“ ЕООД е декларирано дейност „Други спомагателни дейности в застраховането и допълнителното пенсионно осигуряване“. В дружеството са назначени 2 лица по трудови правоотношения, на длъжност

„нискоквалифицирани работници, извършващи временни услуги“, за които не са подавани данни за осигуряване. Формиран е извод, че „ЕПСИЛОН ГРУП-В“ ЕООД не разполага с технически и кадрови потенциал за извършване на доставките.

За доставките от „МЕТАТРЕН-ГЕОРГИЕВ“ ЕООД са представени фактури № 0...0933 от 05.01.2016 г., №0...0937 от 12.01.2016 г., №0...0942 от 20.01.2016 г., №0...0941 от 18.01.2016 г., №0...0940 от 15.01.2016 г., №0...0935 от 08.01.2016 г. Предмет на доставките са „услуги по строителни работи, съгласно протокол обр. 19“. Фактурите са придружени с фискален бон. Приложени са протоколи акт обр. 19, в които е посочен обект, вид и количество на извършените СМР - подмяна на В и К тръби; полагане на плочки теракот и фаянс; монтаж на санитария; полагане на подпрозоречни камъни; направа на входно пространство камък на обект, находящ се в [населено място],[жк], [улица] склада и лечебница. Съгласно споразумителен протокол от 21.02.2016 г. плащанията на дължимите суми по фактурите се разсрочват до 31.12.2016 г. Осъществени са разплащания през 2016 г.

Съгласно писмени обяснения в хода на първата ревизия са представени множество договори за наем на ремонтирани /облагородени/ подобрени помещения. Някои подобрени обекти са в патримониума на дружеството и са предназначени за бъдеща реализация – отдаване под наем и/или продажба. Органите по приходите са отбелязали, че от обясненията не става ясно ремонтните имоти на кого са отдадени под наем. Не е приложена търговска кореспонденция между дружествата и не са изяснени критериите за избор на доставчика.

При извършена справка в информационната системата на НАП е установено, че „МЕТАТРЕН-ГЕОРГИЕВ“ ЕООД има регистрирано фискално устройство, с което не се регистрирани продажби през 2016 г. В дружеството, през периодите на издаване на фактурите, са назначени 2 лица по трудови правоотношения, на длъжност „шофьор на лек автомобил до 9 места“ и „ръководител техническа поддръжка“.

За „СТЕЙНОР ФАКТ“ ЕООД е установено, че през периода на издаване на фактурите /м. 01.2016/, са назначени 2 лица по трудови правоотношения, на длъжност „експерт връзки с обществеността“ и „носач-товарач на стоки“. Дружеството декларира извършване на търговия на едро с дървен материал, материали за строителството и санитарно оборудване. За 2016 г. е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, в която е извършено преобразуване на финансовия резултат с разходи за амортизации на ДМА, но в Търговския регистър на Агенция по вписванията не е публикуван годишен финансов отчет /ГФО/. Дружеството има регистрирано ФУ, от което не са отчитани продажби в брой.

В хода на ревизията са документи, установени като идентични с предходното производство, в т.ч. фактури, придружени с фискален бон. Съгласно споразумителен протокол от 02.03.2016 г. дължимите суми по фактурите следва да се платят разсрочено в брой и в срок до 31.12.2016 г. Относно последващата реализация ревизираното лице сочи, че в предходното производство са представени множество договори за наем на ремонтирани /облагородени/ подобрени помещения.

Органите по приходите са отбелязали, че не са представени конкретни документи за да бъдат изследвани СМР и сравнени с документите за последваща реализация. Няма данни за обектите, за който са предназначени строителните работи, липсват договори, данни с какви материали и труд са извършени. Обоснован е извод е, че дейностите, описани във фактурите, не са извършени от този доставчик.

При извършена насрещна проверка на „ГЕНОРД“ ЕООД е установено, че предмет на доставките са СМР на обект, находящ се в [населено място],[жк], [улица]– складове и масивна сграда. Приложени са фискални бонове, издадени на 14.12.2016 г. и 22.12.2016 г., като при справка е установено, че от ФУ не са регистрирани продажби през 2016 г. В ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. дружеството декларира дейност: търговия на едро с дървен материал, материали за строителството и санитарно оборудване. Извършено е преобразуване на финансовия резултат с разходи за амортизации на ДМА, но в ТР на АВп. не е публикуван ГФО за 2016 г. В „ГЕНОРД“ ЕООД е назначено едно лице по трудови правоотношения, на длъжност „експерт търговия“, за което за м. 01.2016 г., периодът на издаване на фактурите, не са подавани данни за осигуряване. „ГЕНОРД“ ЕООД е подало справка за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения на 7 лица с код на дохода 30714 - други извънтрудови правоотношения. Посочено е, че ако лицата са извършвали СМР, доходите е следвало да бъдат декларирани с код 30711 – „Строителни услуги и услуги по ремонт, поддържане и реконструкции на сгради“. Не е подадена декларация по чл. 55 от ЗДДФЛ за изплатени доходи и удържан данък на лицата.

За фактурите, издадени от „АКТИВ ЛОГИСТИКА“ ЕООД, „БМ И СМЕЛ“ ЕООД, „В. КОНСУЛТАНСИ, събрани в хода на предходното ревизионно производство:

На „АКТИВ ЛОГИСТИКА“ ЕООД е извършена насрещна проверка, с която е констатирано, че дружеството не е разполагало с налични стоки, активи и необходимата материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставките.

По фактурите, издадени от „БМ И СМЕЛ“ ЕООД, „ВИКТОРИ КОНСУЛТАНСИ“ ЕООД и „ФИЛКОЛ“ ЕООД са отчетени разходи за материали и услуги. В хода на извършените насрещни проверки в предходното производство е установено, че от задължените лица не са представени доказателства, дружествата не са разполагали с техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставките, не са подавали ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периодите на издаване на фактурите, т.е. последните не са извършвали дейност.

Ревизираното лице не е представило изисканите доказателства за извършени плащания и отчетени разходи за доставките от гореситираните доставчици. Обобщено е, че фактурите не отразяват реално извършени стопански операции и разходите в размер на 521 122,17 лв. не са документално обосновани по смисъла на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и ал. 3 от ЗКПО и целят заобикаляне на закона, съгласно чл. 16, ал.1 от ЗКПО.

С оглед гореизложеното счетоводният финансов резултат е преобразуван в посока увеличение с разходите в размер на 521 122,17 лв. Установен е данъчен финансов резултат 652 035,33 лв., корпоративен данък 65 203,53 лв. и разлика за донасяне в размер на 56 382,40 лв.

За яснота и проследимост следва само да се посочи, че във връзка с установеното по ЗКПО за 2015г. и с посоченото решение на директора на ДОДОП е прието, че: през 2015 г. счетоводният финансов резултат на лицето е увеличен на основание чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО

със сумата в размер на 396 084,03 лв. Видно от хронологичен опис на сметка 499 за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. с мемориални ордери от 31.08.2015 г. и 31.10.2015 г. е извършено прехвърляне на средства от сметка 426 „Вземания по записани дялови вноски“, аналитична сметка Я. С. Б. в сметка 499 „Други кредитори“, аналитична сметка Я. С. Б. в размер на 396 084,03 лв. С мемориален ордер от 22.12.2015 г. е отразено прехвърляне на средства в размер на 396 084,03 лв. от сметка 499 „Други кредитори“, аналитична сметка Я. С. Б. в сметка 499 „Други кредитори“, аналитична сметка „ЕВЕРГЛЕН АСЕТ ХОЛДИНГС Л.“, като в обяснителен текст за взетата стопанска операция е записано „Продажба на вземане чрез договор за цесия“. От оборотната ведомост е видно, че кредитното салдо на сметка 499 към 31.12.2015 г. е в размер на 581 084,03 лв., като същото е формирано от задължения на дружеството в размер на 396 084,03 лв. към „ЕВЕРГЛЕН АСЕТ ХОЛДИНГС Л.“ и в размер на 185 000,00 лв. към С. С. Б.. В приобщените документи, събрани при извършване на ревизията на Я. С. Б., е налице споразумение от 17.12.2015 г., сключено между последния и „ЕВЕРГЛЕН АСЕТ ХОЛДИНГС Л.“, съгласно което лицето е кредитор на „М.С.ПРОЖЕКТ“ ЕООД на основание Споразумение №4 от 20.07.2011 г., договор за заем от 20.04.2003 г. и Протокол №2 от 16.04.2003 г. В настоящото производство от жалбоподателя не са изискани документите, на основание на които е възникнало процесното задължение. Същите не са част от преписката, съдържаща се в ИС Контрол и не са описани като приложения към РД. В този контекст не става ясно кое обосновава заключението на ревизиращите, че задължението е изискуемо, считано от 20.07.2011 г. Поради факта, че настоящата ревизия е втора, и във връзка с ограниченията, регламентирани в разпоредбата на чл. 155, ал. 5 от ДОПК, директора на ДОДОП е приел, че срокът за изпълнение по принцип е в полза на длъжника и отлага настъпването на изискуемостта до изтичането му. Така, за да се прецени и определи в кой момент вземането е станало изискуемо, е следвало да бъдат изискани и анализирани договора и споразуменията, сключени между жалбоподателя и неговия кредитор. Без тези документи не може да се установи уговореният срок за възстановяване на заема, т.е. в кой момент вземанията са станали изискуеми. Поради горното директора на дирекция ОДОП е посочил, че извършеното увеличение на финансовия резултат за 2015 г. е квалифицирано като недоказано и необосновано. Същевременно обаче липсва негово произнасяне в този смисъл в разпоредителната част на акта.

С оглед твърденията на страните, предмета на служебна проекта и фактите по спора, съдът съобрази и приема:

Встъпително и преди всичко останало следва да се посочи, че процесният РА не е оспорван в частта с която е отказано право на данъчен кредит и са начислени допълнителни задължения по спорните доставки с аргумент – липса на реалност. Конструкция на плоскостта на чл.68 и чл.69 от ЗДДС аналогична с тази по чл. 26 т.2 ЗКПО, макар и за целите на косвеното, многофазно данъчно облагане при добавена стойност. В този смисъл както констатациите, така и правната им квалификация са придобили стабилитет на влезнал в сила административен акт.

Извън това:

Оспорваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма по чл.113 от ДОПК, и в съответствие с изискванията за съдържание по чл.120 от ДОПК.

Относно съответствието на акта с материалния закон на оспореният РА съдът съобрази:

С посоченото решение директора на дирекция ОДОП отменя РА в частта на увеличени резултат на дружеството за 2015г. в размер на 396 084,03лв. е отменен. Същевременно ревизиращият екип е установил, че дружеството е декларирано счетоводна загуба в размер на 41 860,86лв.

Съдът, в рамките на производството изрично е указал на ответника да заяви оспорва ли твърдението, че загубата през 2015г. е следвало да бъде пренесена и през 2016г. В отговор изрично е заявено, че същата, в размер на 41 810,86лв. подлежи на приспадане по реда на чл.71 ЗКПО.

Съгласно чл.70 ал.1 ЗКПО данъчно задължените лица имат право да пренасят данъчната загуба, формирана по реда на тази част. Когато данъчно задължено лице е избрало да пренася данъчната загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години.

Това налага извода, че посочената загуба е следвало да бъде пренесена за 2016г. - видно и от самият РД дружеството я е декларирано за приспадане. В този смисъл и след като с решението на директора на дирекция ОДОП извода за установеният и преобразуван резултат за 2015г. е отменен и при липса на изложени други съображения, незаконосъобразно органите по приходите не са я приспадали.

Съгласно чл.71 ал.1 ЗКПО данъчната загуба се приспада при определяне на данъчния финансов резултат в размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният ѝ размер.

Това обосновава и незаконосъобразност на изводите за 2016г., които следва да бъдат коригирани в частта относно определеният финансов резултат като се приспадне загубата от 2015г. и оттам – да се изчисли дължимият данък. Така данъчният резултат за 2016г. следва да се определи като печалба в размер на 610 224,47лв., респ. подлежащият на внасяне корпоративен данък – 61 022,45лв. и данък за довносяне – 52201,32, както и лихви в размер на 31 775,81лв.

В допълнение:

През 2016 г. счетоводният финансов резултат на лицето е увеличен на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 1 със сумата общо в размер на 521 122,17 лв., отразени разходи по фактури, издадени от процесните доставчици. Органите по приходите са заключили, че ревизираното лице и доставчиците не са представили документи, които доказват реално извършване на доставки на стоки и услуги. Посочено е, че доставчиците не притежават ресурсна и кадрова обезпеченост за извършване на доставките.

На тази база и на първо място, следва да се посочи, че е неоснователно твърдението на жалбоподателя, че самият РД признава доставките за реално осъществени стопански операции. Видно от самият РД/л.41 от делото/ за 2016г. в обобщение е прието, че осчетоводените разходи в размер на 521 122,17лв. са документално необосновани по смисъла на чл.26 т.2 ЗКПО вр. чл.10 ал.1 и ал.3 ЗКПО. Същият извод е обективиран и в процесно оспорваният РА.

В рамките на настоящото производство и по искане на жалбоподателя с определение по протокол от проведено на 20.11.2023г. тогавашен съдия-докладчик е назначил СТЕ със задачи:

1. Да се изследва дали е вложен предметът на спорните доставки/услуги по поддръжка и почистване на недвижими имоти-8бр/ фактурирани от Е. Груп – в ЕООД за работа на обекти на жалбоподателя.

2. Дали е наличен предметът на спорните доставки на услуги по СМР от „Метатрен-Георгиев“ ООД по издадените ббр.ф-ри за работа на обекти на жалбоподателя.

3. Дали е наличен/изпълнен предметът на спорната доставка по ф-ра от 30.12.2016г. на Посредник Юг ЕООД към жалбоподателя.

4. Да се изследва дали е наличен/вложен предметът на спорните доставки па СМР по фактурите от Генорд ЕООД за работа на обекти на дружеството-жалбоподател.

5. Дали е наличен/вложен предметът на спорните доставки по 5бр.ф-ри от БМ и Смел ЕООД на обекти на жалбоподателя.

6. Дали е наличен/вложен предметът на спорните доставки за СМР услуги по ф-ри на Актив Логистика ЕООД за работа на обекти на жалбоподателя.

7. Дали е наличен/изпълнен предметът на спорната доставка от Д. Линк ЕООД към жалбоподателя.

8. Дали е наличен/вложен предметът на спорните доставки по 2бр. Ф-ри от Ф. ЕООД на обекти на жалбоподателя.

Видно от заключението на вещото лице:

Налице е договор за почистване и поддръжка на недвижими имоти от 04.01.2016г. с главен изпълнител Е. Груп – В ЕООД. Срокът на договора е от момента на подписването му до 31.12.2016г., респ. няма как през 2024г. да се установи дали услугите са действително изпълнени.

Във връзка със спорните доставки на услуги по СМР от „Метатрен-Георгиев“ ООД по издадените ббр.ф-ри за работа на обекти на жалбоподателя е извършен външен оглед на 23.07.2024г. на обект – кв.П., ул. Индустриална зона, складова база 2 и масивна лечебница, но не вътрешен такъв, поради непредоставен достъп.

Във връзка със спорната доставка по ф-ра от 30.12.2016г. на Посредник Юг ЕООД към жалбоподателя е установено съставяне констативен протокол от 30.01.2016г. към договор за посредничество от 03.09.2015г. във връзка с продажба на имот в р-н П., като същият е продаден с НА от 20.01.2016

Във връзка със спорните доставки па СМР по фактурите от Генорд ЕООД не е извършен вътрешен оглед поради непредоставен достъп.

Във връзка със спорните доставки по 5бр.ф-ри от БМ и Смел ЕООД по делото няма данни в кои обекти са вложени закупените материали. Вътрешен оглед е извършен само на склад с

идентификатор 35239.6110.1897.1 при който е установено, че там не са изпълнени описаните СМР.

Във връзка със спорните доставки за СМР услуги по ф-ри на Актив Логистика ЕООД – същите са извършени въз основа довори за СМР съответно от 03.08,06.08 и 07.08,2016г. в обект – склад,с площ 369,6м2 с адрес [населено място],ул.Индустриална зона.С такава площ обаче са само двата склада продадени с НА от 20.01.2016г.

Във връзка със спорната доставка от Д. Линк ЕООД към жалбоподателя и предвид факта,че същата е по доставка с предмет видеонаблюдение за 2016г., то понастоящем не може да се даде отговор изпълнена ли е.

Във връзка със спорните доставки за СМР услуги по 2бр. Ф-ри от Ф. ЕООД,то обектът – Ветеринарна лечебница е продадена на 20.01.2016г.,фактурите са от 09.09.2016г и 12.09.2016г. а до обектът достъп не е осигурен.

Съдът е приел и понастоящем кредитира посоченото заключение,като изготвено съобразно поставените задачи и обективно възможното за анализиране, от експерт с необходимата квалификация, включен в списъка на вещите лица за чиято обективност и безпристрастност не са налице основания за съмнение.

С молба от жалбоподателя е поскано съдът да задължи трето неучастващо лице – Интериори ЕООД да осигури достъп за извършване на оглед от страна на вещото лице до всички недвижими имоти,продадени на 29.01.2016г. от жалбоподателя на това дружество.

Като е отчетел,че услугите са фактурирани и извършени след датата на прехвърляне на посочените имоти, настоящият състав е указал на жалбоподателя да заяви изрично налице ли са договорни отношения между жалбоподателят и Интериори ЕООД във връзка с извършваните доставки на продадените обекти така, че да прецени относимостта на доказателственото искане.

С писмено изявление от 16.12.24. жалбоподателят посочва, че съгласно предварителен договор за покупко-продажба от 02.11.2015г. продавачът се задължава да предаде владението на купувача в срок от 1м. от продажбата на имота но не по-късно от 01.02.2016г. Освен това в т.3 на НА от 29.01.2016г.е договорено,че владението ще бъде предадено в срок до бм. от подписване от предварителния договор,а владението върху ветеринарната лечебница –до 29.02.2016г. Владението не е предадено в установените срокове поради предходен наемател Алфа БАНК,които не е освободил имотите своевременно,поради това и срокът за предаване владението върху двата склада е бил удължаван изрично до 17.05.2016г. съгласно Анекс от 25.04.2016г. Поради това страните са уговорили,че жалбоподателят дължи наем в полза на Интериори ООД за периода в който са издадени и изплатени съответните ф-ри.Поради тази причина и разходите не са префактурирани.

Дотук изложеното позволява да се заключи:

Считано от 29.01.2016г. жалбоподателят няма качеството собственик на имота. Не са налице договорни отношения/независимо как са оформени те-писмено,устно,т.е. формално или неформално/ позволяващи да се приеме, че жалбоподателят е възлагал извършването на въпросните доставки,като част от своята икономическа дейност. Било от свое име, било от чуждо. Доставките за реализирани и фактурирани след покупко-продажбата на имота и много след датата на която е следвало да се прехвърли владението. Към датата на

извършване на процесните доставки и фактурирането им жалбоподателят няма никаква правна или фактическа връзка с процесните имоти. Всъщност той няма и качеството владеец, което фактическо качество е притежавал предходният наемател Алфа Банк, видно и от изявлението на жалбоподателя. Във връзка с фактурите и доставките претендиращи като осъществени малко преди покупко-продажбата съдът установи, че липсват данни позволяващи да се приеме, че жалбоподателят е извършвал възлагал извършването на подобрения непосредствено преди прехвърляне на имота. Владението, видно и от изявлението от самият жалбоподател е държано от друго лице-наемател, което освен това не е предоставяло достъп до него, дори и след продажбата, което е забавило прехвърляне владението на новият купувач. В този смисъл освен, че е житейски нелогично да се извършват подобрения в чужд имот без никаква правна, фактическа или икономическа връзка на дейността на дружеството, то е и документално недоказана каквато и да била връзка с имота след датата на прехвърлянето му. Съвсем алогична пък е да се предположи дори/макар и да липсват доказателства позволяващи подобна хипотеза/, че наемателят – Алфа банк отказва да напусне имота и да предаде владение върху него след продажбата на имота, но е допуснал извършване на СМР в имота и то от трети лица. В този смисъл и като отчел пълната неотнормимост на доказателственото искане на жалбоподателя, настоящият състав е оставил същото без уважение.

Като следствие – изцяло недоказани се явяват извършените услуги по доставка на СМР на посочените доставчици. Същите са за обект с който лицето няма никаква правна и фактическа връзка, нито е прехвърлило резултата в полза на трето лице – купувача, нито има данни стойността на претендираните доставки да е била калкулирана по някакъв начин на купувача. По отношение на въпросните доставки жалбоподателят не осъществява независима икономическа дейност. Дори да се приеме, че жалбоподателят е възложил и заплатил, а съконтрагентите му – извършили доставките, то закона допуска признаване за данъчни цели на счетоводен разход само ако е свързан с независимата икономическа дейност на субекта. Видно от данните по делото, процесните доставки са извън и отвъд независимата икономическа дейност на жалбоподателя.

На плоскостта на ЗКПО – чл.26 т.1 не позволява да се признават за данъчни цели счетоводни разходи несвързани с дейността. Процесно приложената с РА разпоредба е тази на чл.26 т.2 ЗКПО, която изисква документална обосноваване. В настоящият казус няма база за съмнение, че документалната обосноваване е основание приложимо едва при установена, поне потенциално възможна свързаност на доставките с дейността на лицето. И обратното – при липса на връзка с дейността му, то документалната обосноваване се явява напълно ирелевантна. Извън това обаче – правилно органите по приходите са приели процесните доставки за документално обосновани и като самостоятелно основание. В тази връзка пълната липса на доказателства кой все пак е осъществявал физически изпълнението на доставките, с какви материали, купувани ли са изобщо такива за да бъдат вложени и оттам вече – в кои обекти са вложени материалите, налагат извода за законосъобразност на акта в тази му част. Липсата на доказателства относно реално осъществена стопанска операция не позволява същата да се приеме за документално обоснована.

Като продължение – на жалбоподателят е предоставена изрична възможност да представи доказателства и във връзка с доставките изразяващи се във видеонаблюдение и почистване на обектите – с доставчици Д. Линк ЕООД, съответно - Е. Груп – В ЕООД, като такива доказателства не са представени.

Специално за доставчика Е. – Груп – В ЕООД извършващ доставка по почистване, липсват данни кои лица са извършвали дейността по почистване, с какви активи и транспорт/като доставчикът не разполага с такива/. СЕС е подчертавал нееднократно, че липсата на

доказателства за кадрова обезпеченост не е предпоставка, сам, по себе си, да се откаже право на признаване данъчен кредит, респ. да се изведе извод за липса на реална доставка и настоящият състав е длъжен, а и зачита тази трайно възприета в юриспруденцията формулировка. В контекста на услуга като процесната обаче, изразяваща се основно и почти само в личен труд, липсата на данни за лица, които са го осъществявали позволява доставката да се приеме като неосъществена. И оттам, че представеният документ отразява вярно стопанска операция по смисъла на чл.10 ал.1 ЗКПО.

В допълнение - по силата на договора между страните е възложено почистване веднъж седмично на прах, тераси, канализация, поддържане на цветя в офисите, зелени площи пред обектите, на всеки три месеца миене на прозорци, на вътрешни и външни щори на Урегулирани поземлени имоти /УПИ/, находящи се [населено място], район „П.“, местност „Стопански двор“ ведно с построените в имота складове, както следва: УПИ пл. №XIII-1176 и склад със застроена площ /ЗП/ от 657,23 кв. м; УПИ пл. №XI-1176 и склад със ЗП от 651,35 кв. м; УПИ пл. №X-1176 и склад със ЗП от 654,87 кв. м; УПИ пл. №V-1176 и склад със ЗП от 467,93 кв. м; УПИ пл. №VI-1176 и склад със ЗП от 467,93 кв. м; УПИ пл. №IX-1176, склад със ЗП от 369,60 кв. м, склад със ЗП 369,6 кв. м и масивна стопанска сграда – ветеринарна лечебница със ЗП от 200 кв. м; апартамент и клуб-кафе, находящи се в [населено място], [улица].

Т.е. при договор с подобен обхват и предмет и интензитет на дейностите/веднъж седмично, то при невъзможност да се посочат лицата, които са извършвали тази дейност, то би могло поне да се посочи наличието на хигиенни машини и консумативи, както и график по който да се извършва дейността. Пълната липса на данни и доказателства за толкова съществени за изпълнението на доставката условия позволява същата да се приеме за формално документирана, но стопански неосъществена.

Освен това и пред настоящата инстанция за отдадените под наем имоти няма доказателства услугите по почистване да са включени в цената на наема или да са издавани нарочни фактури за услугата, т.е. за евентуална последваща реализация на получените доставки.

Абсолютно същите съображения настоящият състав излага и във връзка с доставката за видеонаблюдение. При липса на данни за интегрирана автоматична система за наблюдение и известие, то процесната доставка се изпълнява лично. В този смисъл макар дружеството да е имало наети на трудов договор лица, то първо същите са на длъжност – технически ръководител, технически ръководител-строителство и монтажор и второ-липсват каквито и да било данни кое лице е осъществявало дейността по видеонаблюдение. Изпълнението на посочената услуга е възможно, предвид естеството на дейността само и единствено при физическо участие, т.е. конкретни лица, заети и осъществяващи видеонаблюдение в изпълнение на процесния договор. В този смисъл и предвид факта, че видеонаблюдението обхваща както собствени/на жалбоподателя/, така и наети/т.е. ползвани от него/ обекти, то самият жалбоподател би могъл поне да посочи кои са лицата ангажирани с това видеонаблюдение. Освен това липсват каквито и да било данни и доказателства на кои обекти все пак е предоставяне услугата.

С още по-силно основание изложените съображения се отнасят към доставките по фактури издадени от „ЛЮТОВА И КО“ ЕООД, отразени в разходите на дружеството. Основанието на одставката е реклама, промотиране и презентиране на собствени недвижими имоти с цел продажба. Всяко едно от тези действия може да бъде и следва да бъде обективизиран по какъв начин на визуален или звуков носител. Именно аудио или визуалното представяне на един продукт е в основата на понятието промотиране, презентиране и реклама. В тази връзка от

една страна липсват каквито и да било доказателства за извършване на презентация или реклама или промотиране. От друга страна – липсват данни дори кои обекти е следвало да бъдат рекламирани, промотирани и преценени.

На последно място и във връзка с доставката по ф-ра от 30.12.2016г. на Посредник Юг ЕООД, съдът съобрази:

За изпълнение на доставката е представен констативен протокол, съставен на 30.01.2016г. към договор за посредничество от 03.09.2015г. във връзка с продажба на имот в р-н П.. Имота е продаден с НА от 20.01.2016г. Процесният протокол обективира изявление, че имотът е продаден с посредничеството на Посредник Юг ЕООД. Същевременно обаче липсват каквито и да било доказателства подкрепящи изявлението обективирано във въпросният протокол. Т.е. законът не забранява страните да признават един вече настъпил факт със задна дата и да манифестират това чрез нарочно изявление, каквото е посоченият протокол. За да бъде признато обаче това изявление за целите на данъчното облагане следва да са налице подкрепящи го доказателства. По своята същност дейността по посредничество предполага посредника да извърши оглед/и, да изготви/я протокол/и за тях, да представи някаква информация на възложителя за извършените огледи или поне да консултира с него продажната цена или специфики на имота, данни за състоянието му, комуникации, снабдяване на имота и прочее или да поставя въпроси от името на купувача, каквито неизбежно възникват. Липсата на каквато и да било индикация за дейност в този смисъл не позволява жалбата да се кредитира като основателна.

В обобщение:

Данъчното третиране по реда на ЗКПО е пряко свързано с прилагане на счетоводното законодателство. Изложеното по-горе в ЗСч намира проявление в нормата на чл. 10, ал. 1 ЗКПО, според която счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Отсъствието на такава обоснованост е предпоставка декларирания разход да не бъде признат за данъчни цели – чл. 26, т. 2 ЗКПО.

Принципно получаването, заприходяването, изписването и влагането на стоки и услуги се доказва освен с наличието на първичен или вторичен счетоводен документ, и чрез надлежно заведена счетоводна документация, позволяваща проследимост и съпоставимост на направените разходи с отчетените от предприятието приходи.

От изложеното се следва извод, че задълженото лице носи доказателствената тежест за установяване на изложените обстоятелства, тъй като при успешното им доказване за него възникват благоприятни последици – декларираният разход ще бъде признат за данъчни цели с произтичащите от това последици. Обратното – недоказването на същите ще има за последица това, че въпросният разход няма да бъде признат за данъчни цели.

ВАС е имал възможност да постанови, че липсата на доказателства за реално извършени доставки по всички осчетоводени фактури..., от което се следва, че фактурите не отразяват реално извършени стопански операции, т. е. документираният разход не е документално обоснован и е налице хипотеза по чл. 26, т. 2 ЗКПО във вр. с чл. 10, ал. 1 от същия закон./виж Решение № 12467 от 19.11.2024 г. на ВАС по адм. д. № 6005/2024 г., I о и др/.

И още - след като липсват реални доставки по фактурите на въпросния търговец, то органът по приходите обосновано е приел, че осчетоводените по тях разходи са документално

необосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗКПО /виж Решение № 10573 от 8.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 3266/2024 г. и в същият смисъл Решение № 7556 от 19.06.2024 г. на ВАС по адм. д. № 3536/2024 г. и др/.

Извън това и с оглед възражението на жалбоподателя, че с РА е осъществено неправилно сумиране на непризнатите с РД и РА разходи по издадените на дружеството фактури, съдът след пресмятане изложеното в РА и РД приема, че счетоводният разход по фактурите за 2016г., които не отразяват реално извършени стопански операции и не са документално обосновани е правилно пресметнат. Общият им сбор възлиза на 521 122,17лв.

Дотук изложеното обосновава извод за неправилност на РА в частта с която е пренесена през 2016г. призната счетоводна загуба в размер на 41 810,86лв за 2015г. В останалата част жалбата е неоснователна. С оглед на това процесният РА следва да бъде изменен, като бъде определен нов резултат и определен данък за внасяне.

При този изход от спора, жалбата се явява частично основателна. С оглед нормата на чл. 143 ал. 1 АПК такава е претенцията на жалбоподателя за разноски. Същите са предявени в общ размер на 7 918 от които 7 368,38лв. адвокатско възнаграждение, 50лв. държавна такса и 500лв. депозит за съдебно-техническа експертиза.

На въпрос на съда как е определен размерът на адвокатското възнаграждение, в рамките на проведеното на 03.02.2025г. съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя е заявил, че е определен съобразно материалния интерес и Наредба № 1.

На тази база съдът съобрази и приема претенцията за доказана по основание, но не и по размер. Освен, че същата следва да бъде намалена пропорционално на уважената част от жалбата изразяваща се в изменение посредством преобразуване данъчен резултат и намаляване задължение за данък, то размерът и не следва да бъде определян по реда на Наредба № 1/2004г.

С решение от 25 януари, 2024г. по дело С-438/22, „Ем акаунт БГ“ ЕООД, ECLI:EU:C:2024:71, Съдът на ЕС постанови, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

Националният съд не следва да се счита обвързан от минимални размер на разноските, изчислени съобразно минимума по Наредба № 1/2004г, предвид антиконкурентна същност на подзаконовия акт. На база на изрично постановеното от СЕС, подобен автоматизъм изключващ свободата на договаряне не обосновава сам по себе си законосъобразност и основателност на една претенция за разноски. В този смисъл съдът следва да откаже да приложи съответните норми на Наредба № 1/2004г.

Следвайки установените критерии за справедливост на възнаграждението през призмата на неговата фактическа и правна сложност, както и наличието на все по-обширна съдебна практика установяваща нищожност на РА, в унисон с която е и процесното решение, съдът приема, че делото не представлява предизвикателство обосноваващо подобен размер на

възнаграждението.

Безспорно, по делото са проведени няколко заседания, допусната е експретиза, изслушано е и прието е заключението на вещото лице и в този смисъл делото може да се приеме като такова с фактическа сложност. Конкретното основание за частична отмяна на акта, каквото действие има изменението обаче следва от претендираната от жалбоподателя и призната от ответника грешка изразяваща се в непренасяне за 2016г. на призната загуба и оттам рефлексията и върху определеният данък. Нормите на чл.70 и чл.71 от ЗКПО са ясни и непротиворечиви, налице е достатъчно практика на ВАС в материята даваща ориентир как следва да се процедира в хипотеза като процесната. Респ. частично благоприятният изход от делото за жалбоподателя не може да се приеме за резултат от съществена правна сложност.

В този смисъл съдът счита, че с оглед критерият справедливост адвокатското възнаграждение следва да се определи в размер на 400лв. Разноските за заплатена експертна не следва да се присъждат на жалбоподателя, доколкото самата експертна няма никакво отношение към процесния период и извършеното изменение, всъщност изводите от нея са относими към останалата част на РА, която съдът не отменя, респ. отхвърля оспорването.

От своя страна – отвеника също е предявил претенция за разноски – юрисконсултско възнаграждение, във връзка с която съдът съобрази и приема:

В настоящият казус нормата на чл.161 ал.1 изр.второ от ДОПК, на която се позовава ответника към претенцията си за разноски, цели да създаде равнопоставеност между приходната администрация и адвокатите предвид материалният интерес на спора. В този нормативите по Наредба № 1/2004 не следва да се прилагат без конкретна обосновка, както спрямо адвокатите, така и спрямо ответника - приходната администрация. Конкретни съображения как и защо е формирана тази себестойност на труда, обективизиран в процесуалното представителство на ответника – липсва.

Практиката на СЕС е ясна, недвусмислена и императивна и поражда задължение за националният съдия за произнасяне в унисон с нея, независимо от това налице ли е възражение за прекомерност, най-малкото защото по същество СЕС постановява, че тази Наредба, предвид антиконкурентната и същност не може и не следва да бъде годеен, обвързващ съда, норматив за присъждане на възнаграждение за процесуално представителство. Водещи са себестойността на труда и свободата на договаряне.

Отчитайки, че юрисконсултите не осъществяват самостоятелно и по занятие, а в полза, от името на и по силата на трудов договор, процесуално представителство, съдът счита, че приложими са нормативите по Наредбата за правната помощ.

ВАС в своето тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010г. по т.д. № 5/2009г. е имал възможност да постанови, че:

„За разлика от неравнопоставеността на страните в производството по издаване на административния акт с оглед характера на материалното административно правоотношение на власт и подчинение, в съдебния процес те имат равни процесуални права и съответно задължения, включително за разноски....

Правоотношението между юридическото лице и юрисконсулта е неотнормируемо към правото на присъждане на разноски. Отговорността за разноски е гражданско облигационно правоотношение, което произтича от процесуалния закон и е уредено в него. Прилагайки

субсидиарно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, съдът присъжда адвокатско възнаграждение не в полза на юрисконсулта, а в полза на юридическото лице, което е защитавано от него, респективно в чиято структура се намира представляваният по този начин едноличен административен орган.“ ..

Ето защо и в съответствие с фактичката и правна сложност на делото и на основание чл. 24 изр.второ от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва да се присъди сумата от 360лв. към които при отчитане материалният интерес на спора съобразно вр.чл.25 ал.2 да се прибави максимално допустимото увеличение от 180лв или общо 540лв

С оглед изложеното и на основание чл.160 ал.1 предл. второ от ДОПК,Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22002221006355-091-001/20.03.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта с която е потвърден с Решение №929/06.07.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място] **В ЧАСТТА** с която за 2016г. не е пренесена данъчна загуба в размер на 41 810,86лв.

ОПРЕДЕЛЯ финансов резултат на 2016г. в размер на **610 224,47лв.**

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22002221006355-091-001/20.03.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта с която е потвърден с Решение №929/06.07.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място] **В ЧАСТТА** с която е определен корпоративен данък – **ЗА СУМАТА НАД 52 201,32лв.** - главница и **ЗА СУМАТА НАД 31 775,81лв.** - лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата и част.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „М.С. ПРОЖЕКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 400/четиристотин/лева съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА „М.С. ПРОЖЕКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 540/петстотивн и четиридесет/ лева съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: